

Sapatin Vartija Syys-Lokakuu 2014

100 vuotta
1914-2014

U **udistaminen 2014**

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen
käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki,
mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on
se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1.
Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat: Etukansi: Nuorisoleirilla-Alexander-veli
Takakansi: Nuorisojuhlilla, luontokuva Liettuasta**

SALOMON KATUMUS

Kahdesti Salomon kuninkuuden aikana Herra oli ilmestynyt hänelle, ilmaissut hänelle hyväksymisensä ja antanut hänelle neuvoja. Gibeonissa Herra lupasi hänelle unessa viisautta, rikkautta ja kunniaa sekä neuvoi häntä pysymään nöyränä ja kuuliaisena. Temppelein vihkimisen jälkeen Herra uudelleen kehotti häntä uskollisuuteen. Salomo sai selviä kehotuksia ja ihmeellisiä lupauksia. Hänen olosuhteensa, luonteensa ja koko elämänsä näyttivät soveltuvan erinomaisesti täyttämään taivaan odotukset, mutta kuitenkin hänestä sanotaan, että »hänen sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta, Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle ja nimenomaan kieltänyt häntä seuraamasta muita jumalia». Ja koska »hän ei ollut noudattanut Herran kieltoa» (1 Kun. 11: 9,10), hän luopui täysin Herrasta ja paadutti sydämensä synnissä niin, että hänen tapauksensa näytti miltei toivottomalta.

Sen sijaan, että olisi iloinnut Jumalan yhteydessä, Salomo ryhtyi etsimään tyydytystä aineellisista, fyysisistä nautinnoista. Näistä vaiheistaan hän kertoo:

»Minä tein suuria töitä: rakensin itselleni taloja, istutin itselleni viinitarhoja. Minä laitoin itselleni puutarhoja ja puistoja. Minä ostin orjia ja orjattaria. Minä kokosin itselleni myöskin hopeata ja kultaa ja kuninkaitten ja maakuntien aarteita ja hankin itselleni laulajia ja laulajattaria ja ihmislasten iloja, vaimon, jopa vaimoja. Minä tulin suureksi ja yhä suuremmaksi, yli kaikkien, jotka olivat olleet ennen minua Jerusalemissa.

»Enkä minä pidättänyt silmiäni mistään, mitä ne pyysivät, enkä kieltänyt sydämeltäni mitään iloa, sillä minun sydämeni iloitsi kaikesta vaivannäöstäni. Mutta kun minä käännsin huomioni kaikkiin töihin, joita minun käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin vaivannut itseäni niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua; eikä ole hyötyä mistään auringon alla.

»Kun minä käännyin katsomaan viisautta ja mielettömyyttä ja tyhmyyttä - sillä mitä taitaa ihminen, joka tulee kuninkaan jälkeen, muuta kuin tehdä, mitä jo ennen on tehty? Niin minä kyllästyin elämään. - - Ja minä kyllästyin kaikkeen vaivannäkööni, jolla olin vaivannut itseäni auringon alla» (Saarn. 2: 4-18).

Omasta katkerasta kokemuksestaan Salomo oppi ymmärtämään sellaisen elämän turhaksi, joka pitää maallisia asioita korkeimpana tavoitteenaan. Hän pystytti alttareita pakanajumalille vain todetakseen, etteivät ne pystyneet täyttämään mielenrauhan lupaustaan. Synkät ja sielua ahdistavat ajatukset vaivasivat häntä öin ja päivin. Hän oli menettänyt kaiken elämänilonsa ja mielenrauhansa, ja tulevaisuus näytti epätoivoisen synkältä.

Herra ei kuitenkaan hyljännyt häntä. Nuhtelevin sanomin ja ankarin rangaistuksin Herra koetti saada Salomon huomaamaan elämänmenonsa synnillisyyden. Hän poisti varjeluksensa ja salli vihollisten ahdistaa ja heikentää valtakuntaa. »Niin Herra nostatti Salomolle vastustajaksi edomilaisen Hadadin. Ja Jumala nostatti Salomolle vastustajaksi Resonin», joka oli ollut »partiojoukon päällikkönä. Hän inhosi Israelia; ja hänestä tuli Aramin kuningas. Myöskin Salomon palvelija Jerobeam, kelpo mies kohotti kätensä kuningasta vastaan» (1 Kun. 11:14-28).

Lopulta Herra lähetti Salomolle profeetan välityksellä hätkähdyttävän sanoman: »Koska sinun on käynyt näin, ja koska et ole pitänyt minun liittoani etkä noudattanut minun käskyjäni, jotka minä sinulle annoin, niin minä repäisen valtakunnan sinulta ja annan sen sinun palvelijallesi. Mutta isäsi Daavidin tähden minä en tee tätä sinun päivinäsi; sinun poikasi kädestä minä sen repäisen» (1 Kun. 11:11,12).

Tämä Salomolle ja hänen suvulleen lausuttu tuomion sanoma havahdutti hänet aivan kuin unesta. Omatunto heränneenä hän alkoi nähdä mielettömyytensä oikeassa valossaan. Masentuneena, sielullisesti ja ruumiillisesti voimattomana, uupuneena ja janoissaan hän hylkäsi maalliset särkyvät säiliöt juodakseen vielä kerran elämän lähteestä. Hänessä kärsimyksen kuritus oli lopulta aikaansaanut parannuksen. Kauan häntä oli ahdistanut pelko lopullisesta perikadosta, koska hän ei kyennyt kääntymään hulluudestaan, mutta nyt hänen saamastaan sanomasta pilkahti esiin toivon säde. Jumala ei ollut tyystin hyljännyt häntä. Jumala oli vielä valmis vapauttamaan hänet kuolemaakin julmemmasta vankeudesta, mistä hän ei mitenkään kyennyt vapautumaan omin voimin.

Kiitollisena Salomo tunnusti, että Jumala voimassaan ja laupeudessaan oli kaikkia muita ylhäisempi (Saarn. 5:7). Katuvana hän alkoi jälleen tavoitella sitä ylevää puhtauden ja pyhyiden tasoa, jolta hän oli langennut niin syvälle. Hän ei voinut lainkaan toivoa välttyvänsä synnin tuhoisilta seurauksilta eikä pystyvänsä unohtamaan hillittömän elämänmenonsa

muistoa. Mutta hän yrittäisi vakavasti varoittaa muita ryhtymästä mielettömyyksiin. Nöyrästi hän tunnustaisi menelleensä väärin ja korottaisi äänensä varoittamaan toisia, jotta he eivät joutuisi peruuttamattomasti turmioon hänen aiheuttamansa pahuuden vaikutuksesta.

Todella katuva ei unohda menneitä syntejään eikä suhtaudu heti rauhan saatuaan välinpitämättömästi tekemiinsä erehdyksiin. Hän ajattelee niitä, joita hän on menettelyllään johtanut pahuuteen, ja koettaa kaikin mahdollisin keinoin palauttaa heidät oikealle polulle. Mitä selvempään valoon hän itse on päässyt, sitä voimakkaammin hän haluaa auttaa toisiakin oikealle tielle. Ei hän kaunistele syntistä vaellustaan eikä vähättele vääryksiään, vaan pystyttää vaaramerkin varoittamaan toisia.

Salomo myönsi, että »ihmislasten sydän on täynnä pahaa ja että mielettömyys on heillä sydämessä» (Saarn. 9:3) . Edelleen hän lausui: »Milloin pahan teon tuomio ei tule pian, saavat ihmislapset rohkeutta tehdä pahaa, koskapa syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää kauan; tosin minä tiedän, että Jumalaa pelkääväisille käy hyvin, sen tähden että he häntä pelkäävät, mutta että jumalattomille ei käy hyvin eikä hän saa jatkaa päiviään pitkiksi kuin varjo, sen tähden ettei hän pelkää Jumalaa» (Saarn. 8:11-13).

Hengen innoittamana kuningas kertoi jälkipolville hukkaan elettyjen vuosiansa vaiheet ja niihin liittyvät varoittavat opetukset. Näin ei hänen elämäntyönsä mennyt täysin hukkaan, vaikka hänen kansansa joutuikin korjaamaan hänen kylvönsä pahuuden satoina. Sävyisästi ja nöyrästi Salomo myöhemminä vuosinaan »opetti kansalle tietoa, punnitsi, harkitsi ja sommitteli sananlaskuja paljon». Hän »koki löytää kelpollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden sanoja. Viisaitten sanat ovat kuin tutkaimet ja kootut lauseet kuin isketyt naulat; ne ovat saman Paimenen antamia. Ja vielä näiden lisäksi: Poikani, ota varoituksesta vaari» (Saarn. 12:9-12).

»Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä», hän kirjoitti. »Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä. Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa» (Saarn.12:13,14).

Salomon myöhemmistä kirjoituksista ilmenee, että sitä mukaa kuin hän yhä paremmin tajusi oman elämänmenonsa jumalattomuuden, hän keskittyi yhä enemmän varoittamaan nuorisoa lankeamasta niihin

erehdyksiin, jotka olivat saaneet hänet tyystin hukkaamaan taivaan parhaat lahjat. Murheisena ja häpeissään hän tunnusti, että miehuutensa kukoistuksessa, jolloin hänen olisi pitänyt pitää Jumalaa lohtunaan, tukenaan ja elämänsä ylläpitäjänä, hän hylkäsi taivaan valon ja viisauden ja asetti epäjumalain palvonnan Herran palveluksen tilalle. Ja nyt kun hän oli joutunut kokemaan sellaisen elämän mielettömyyden, hänen harras halunsa oli varjella toisia niiltä katkerilta kokemuksilta, joita hänellä oli ollut.

Liikuttavan hellästi hän kirjoitti niistä etuoikeuksista ja velvollisuuksista, joita nuorilla on heidän palvellessaan Jumalaa: »Suloinen on valo, ja silmille tekee hyvää nähdä aurinkoa. Niin, jos ihminen elää vuosia paljonkin, iloitkoon hän niistä kaikista, mutta muistakoon pimeitä päiviä, sillä niitä tulee paljon. Kaikki, mikä tulee, on turhuutta. Iloitse, nuorukainen, nuoruudessasi, ja sydämesi ilahduttakoon sinua nuoruusikäsi päivinä. Vaella sydämesi teitä ja silmiesi halun mukaan; mutta tiedä: Jumala tuo sinut tuomiolle kaikesta tästä. Karkota suru sydämestäsi ja torju kärsimys ruumiistasi, sillä nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta» (Saarn. 11:7-10).

»Ja muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: 'Nämä eivät minua miellytä'; ennen kuin pimenee aurinko, päivänvalo, kuu ja tähdet, ja pilvet palajavat sateen jälkeenkin - jolloin huoneen vartijat vapisevat ja voiman miehet käyvät koukkuisiksi ja jauhajanaiset ovat joutilaina, kun ovat menneet vähiin, ja akkunoista-kurkistelijat jäävät pimeään, ja kadulle vievät ovet sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee ja noustaan linnunlauluun ja kaikki laulun tyttäret hiljentyvät; myös peljätään mäkiä, ja tiellä on kauhuja, ja mantelipuu kukkii, ja heinäsiirikka kulkee kankeasti, ja kapriisinnappu on tehoton; sillä ihminen menee iankaikkiseen majaansa, ja valittajat kiertelevät kaduilla - ennen kuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyä ja vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä särkyneenä putoaa kaivoon. Ja tomu palajaa maahan, niin kuin on ollutkin, ja henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin.» Saarn. 12:1-7.

Salomon elämä on täynnä varoitusta paitsi nuorille, myös kypsyysvuosiinsa ehtineille sekä niille, jotka elämänsä kukkulan rinnettä laskeutuen katselevat länteen painuvaa aurinkoa. Näemme ja kuulemme nuoruuden epävakaisuudesta - miten nuoret häilyvät oikean ja väärän välillä, kunnes vahingolliset intohimot vetävät heidät pyörteisiinsä.

Varttuneemmilta emme enää odota tällaista epävakaisuutta ja uskottomuutta vaan vakiintunutta luonnetta ja syvään juurtuneita periaatteita. Mutta aina ei käy näin. Kun Salomon olisi pitänyt olla luonteeltaan vankka kuin tammi, hänen lujutensa ei kestänyt kiusauksen tullen, vaan hän lankesi. Hänet havaittiin heikoimmaksi silloin, kun hänen piti olla voimakkaimmillaan.

Tällaisten esimerkkien pitäisi opettaa meille, että niin nuoret kuin vanhatkin varjeltuvat vain valvomalla ja rukoilemalla. Korkeaan asemaan ja suuriin etuoikeuksiin ei ole luottamista. Vuosikausien aidon kristillisen vaelluksenkin jälkeen voidaan vielä olla suojattomia saatanan hyökkäyksiä vastaan. Viisas ja voimakas Salomokin joutui tappiolle taistelussaan sisäistä syntiä ja ulkonaista kiusausta vastaan. Hänen tappiostaan opimme, että olkoonpa ihminen miten älykäs tahansa ja olkoonpa hän aikaisemmin palvellut Jumalaa miten uskollisesti hyvänsä, hän ei koskaan voi turvallisesti luottaa omaan viisauteensa eikä kunnollisuuteensa.

Kaikkina sukupolvina ja kaikissa maissa luonteenkasvatuksen perusta ja tavoite ovat olleet samat. Ainoa varma perustus ja ainoa luotettava opas on tämä jumalallisen lain suuri periaate, joka ilmeni Vapahtajan luonteessa ja elämässä: »Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi» (Luuk. 10:27). Herra »on sinun aikojesi vakuus, avun runsaus, viisaus ja ymmärrys» (Jes. 33:6), ja tämän viisauden ja ymmärryksen löydämme vain hänen Sanastaan.

Se mitä Israelille sanottiin Herran käskyjen noudattamisesta, pätee vielä nykyäänkin: »Se on oleva teidän viisautenne ja ymmärryksenne kansojen silmissä» (5 Moos. 4:6). Tässä on yksilön kunnollisuuden, kodin puhtauden, yhteiskunnan hyvinvoinnin ja kansakunnan pysyvyyden ainoa vakuus. Elämän kaikissa pulmatilanteissa, vaaroissa ja ristiriidoissa on aina turvallisinta ja varmintä toimia Jumalan sanan mukaan. »Herran asetukset ovat oikeat» (Ps. 19:9), ja »joka näin tekee, hän ei ikinä horju» (Ps. 15: 5).

Ne jotka ottavat vaarin Salomon luopumuksesta, kavahtavat niiden syntien ensimmäistä lähestymistä, jotka voittivat hänet. Vain kuuliaisuus taivaan vaatimuksille varjelee ihmistä luopumukselta. Jumala on runsaasti valistanut ja siunannut ihmistä, mutta ellei tätä valoa ja näitä siunauksia vastaanoteta, ei niistä ole mitään suojaa tottelemattomuutta ja luopumusta vastaan. Kun ne, jotka Jumala on asettanut korkeisiin luottamustehtäviin,

luopuvat hänestä ja luottavat inhimilliseen viisauteen, heidän valonsa muuttuu pimeydeksi, ja heille uskotut kyvyt tulevat heille paulaksi.

Taistelun loppuun asti tulee olemaan niitä, jotka luopuvat Jumalasta. Saatana muokkaa olosuhteet sellaisiksi, että ellei Jumalan voima varjele meitä, ne miltei huomaamatta heikentävät sielun suojaruokkia. Meidän on syytä kysyä joka askeleella: »Onko tämä Herran tie?» Elämän loppuun asti on aihetta valvoa tunteita ja mielihaluja lujasti ja määrätietoisesti. Emme voi olla hetkeäkään turvassa, ellemmme luota Jumalaan ja ellei elämämme ole kätkeytynä Kristuksessa. Valvomalla ja rukoilemalla säilyimme puhtaina.

Kaikki jotka pääsevät Jumalan kaupunkiin, joutuvat käymään sisälle ahtaasta portista tuskallisina ponnistuksina, koska ei »sinne ole pääsevä mitään epäpyhää» (Ilm. 21:27). Mutta kenenkään langenneen ei tarvitse vaipua epätoivoon. Iäkkäätkin ja aikaisemmin Jumalan kunnioittamat ovat saattaneet tahrata sielunsa ja uhraaneet siveytensä himon alttarilla. Mutta jos he katuva, hylkäävät syntinsä ja kääntyvät Jumalan puoleen, on heillä vielä toivoa. Hän joka julistaa: »Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun» (Ilm. 2:10), esittää myös kutsun: »Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta» (Jes. 55:7). Jumala vihaa syntiä mutta rakastaa syntistä. »Minä parannan teidän luopumuksenne», hän lausuu, »omasta halustani minä teitä rakastan» (Hoos. 14:5).

Salomo katui vilpittömästi, mutta hänen huonon esimerkkinsä haitallisia vaikutuksia ei voitu tehdä mitättömiksi. Hänen luopumuksensa aikana valtakunnassa oli miehiä, jotka eivät pettäneet samaansa luottamusta vaan pysyivät nuhteettomina ja uskollisina. Mutta monet joutuivat harhateille, eikä katuvan kuninkaan ollut helppo pysähdyttää niitä pahuuden voimia, jotka epäjumalanpalveluksen käytäntöön ottaminen ja maailmallisten tapojen omaksuminen olivat päästäneet liikkeelle. Hän ei enää pystynyt läheskään entiseen tapaan vaikuttamaan hyvää. Monet eivät enää varauksitta luottaneet hänen johtoonsa. Vaikka kuningas tunnustikin syntinsä ja kirjoitti jälkipolvien hyödyksi hulluutensa ja katumuksensa vaiheista, hän ei voinut koskaan toivoa saavansa värientejensä turmiollisia vaikutuksia täysin hävitetyiksi. Hänen luopumuksensa rohkaisemina monet tekivät jatkuvasti ja pelkästään paha. Ja useiden hänen jälkeensä tulleiden hallitsijoiden

rappeutumisen voidaan katsoa saaneen vaikutteita siitä, että hän käytti väärin ja alhaisesti Jumalalta saamiaan kykyjä.

Muistellessaan tuskaisen katkerana huonoa vaellustaan Salomon oli pakko lausua: »Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa syntinen saattaa hukkaan paljon hyvää. -- On onnettomuus se, minkä olen nähnyt auringon alla, vallanpitäjästä lähtenyt erehdys: tyhmyys asetetaan arvon korkeuksiin.»

»Myrkkykärpäset saavat haisemaan ja käymään voiteentekijän voiteen. Pieni tyhmyys painaa enemmän kuin viisaus ja kunnia» (Saarn. 9:18; 10:5, 6, 1).

Salomon elämän tarjoamista monista opetuksista ei mitään ole niin voimakkaasti korostettu kuin seurauksiltaan hyvän tai pahan vaikutuksen voimaa. Olkoonpa piirimme miten ahdas tahansa, vaikutuksemme voi silti aiheuttaa joko onnea tai onnettomuutta. Tietämättämme tai tahtomattamme se koituu toisille siunaukseksi tai kiroukseksi. Se voi olla alakuloisuuden, tyytymättömyyden tai itsekkyyden sävyttämää tai jopa jonkin hellityn synnin kalmanlöyhkän myrkyttämää; tai se voi uhkia elämää antavaa uskon voimaa, rohkeutta ja toivoa sekä rakkauden sulotuoksua. Mutta hyvää tai paha siitä varmasti seuraa. Vakavaa on ajatella, että vaikutuksemme olisi kuoleman haju kuolemaksi, mutta sittenkin se on mahdollista. Kun yksikin harhaan johdettu sielu menettää ikuisen autuuden, niin kuka pystyy arvioimaan tuon tappion suuruuden! Ja kuitenkin meidän tarvitsee vain kerran tehdä pikaistuksissamme jotakin tai päästää suustamme ajattelematon sana, ja se voi vaikuttaa jonkun toisen elämään niin ratkaisevan syvällisesti, että se koituu hänen sielunsa tuhoksi. Yksikin luonteenvirhe voi loitontaa monet Kristuksesta.

Kun kylvetty siemen tuottaa sadon ja se vuorostaan kylvetään, niin sato moninkertaistuu. Tämä laki pätee myös suhteessamme toisiin. Jokainen teko ja jokainen sana ovat satoa tuottavaa siementä. Jokainen huomaavaisen ystävällinen teko, jokainen kuuliaisuuden tai kieltäymyksen osoitus toistuu toisissa ja heidän välityksellään vielä muissa. Samoin jokainen kateellinen, pahansuopa tai riitaisa teko on siemen, josta kasvaa monille turmiollinen »katkeruuden juuri» (Hebr. 12: 15). Ja miten paljon suuremman joukon nuo »monet» myrkyttävätkään! Näin siis hyvän ja pahan kylvö ulottaa vaikutuksensa sekä tähän aikaan että tulevaan.

P. ja k. 53, 61.

KOKEMUKSIA SEURAKUNNAN ALKUVUOSISTA

Eräs uskonpuhdistusliikkeen sisar oli laatinut kirjallisen selostuksen syistä, miksi oli eronnut S. P. A. seurakunnasta ja liittynyt uskonpuhdistukseen. Syyt, perusteluineen olivat seuraavat:

1. Jumalan näkemys seurakunnan tilasta: "Kuinka on uskollinen kaupunki portoksi tullut..." "Paikaksi josta jumalallinen kirkkaus ja läsnäolo on poistunut." Suora todistus s. 45.
2. Jumalan ilmoitus uskonpuhdistuksen tarpeellisuudesta: "Perusteellisen uskonpuhdistuksen aika on tullut" E. G. White. Annettu jo vuonna 1903. (Myös "Aika ja työ" kirjassa sivu 6.)
3. Jumalan antama ennustus tulevasta ahdistuksesta, koettelemuksesta, kriisistä, eli maailman sodasta: "Vieraiden kansojen kesken on sangen pian puhkeava taistelua ja sortoa voimalla, jollaista te ette voi kuvitellakkaan. (Pääkonfesenssin päivätiedot 1909 s. 57.) "Seurakunnan jäseniä tullaan henkilökohtaisesti koettelemaan ja puhdistamaan. He joutuvat olosuhteisiin jossa heidät pakoitetaan todistamaan totuudesta." Aika ja työ s. 10
4. Seurakunnan lankeeminen ja Jumalan lain alentaminen, ja uskollisten jäsenten seurakunnasta erottaminen: "Ne sielut jotka uskollisesti pitivät kiinni vanhoista periaatteista ja totuudesta, joutuivat yksinkertaisesti erotetuiksi seurakunnasta". Ja maailmallinen päivälehti kirjoitti: "Sodan puhkeamisen jälkeen tapahtui adventtityhdyskunnan jäsenten keskuudessa ero, enemmistö päätti poistaa seurakunnasta käytännössä olleet perusopit olemasta voimassa niin kauaksi aikaa kun sota kestäisi. Vähemmistö sitä vastoin vaati sapatin pyhittämistä myöskin tänä aikana. Ristiriita johti lopuksi siihen, että vanhan uskon tunnustajat erotettiin silloin seurakunnasta." Köln Zeitung 21 p:nä syyskuuta 1915. (Kirjasesta "Totuus" s. 8.)
5. Raamatullisen ojennuksen torjuminen ja hylkääminen. Matt 18:15-18. Kirjasesta "Totuus" s. 11.
6. Ennustettu Laodikean enkelin ulos oksentaminen. Ilm.3:16, 17.

”Kuvaus, oksentaa suustaan merkitsee että Hän (Kristus) ei esitä meidän rukouksiamme Jumalalle, eikä rakkauden osoituksiamme, eikä hyväksy opetuksiamme Hänen sanastaan, eikä millään tavalla toimintaamme hengellisellä alalla. Hän ei myöskään tue hartauden harjoituksiamme anomalla Jumalalta meille armoa.” Kirjasta todistuksia s. 68.

7. Ennustettu uskonpuhdistuksen syntyminen. ”Näyt, joita on viimeaikoina minulla ollut, ovat tehneet minuun syvän vaikutuksen. Näin suuren liikkeen, herätyksen joka laajeni moneen paikkaan... Näen edessämme käännekohtan, ja Herra kehottaa palvelijoitaan ottamaan paikkansa rivissä... Jumala kutsuu niitä jotka ovat halukkaita jättämään itsensä Pyhän Hengen johdettaviksi, ja kehottaa heitä kulkemaan eteenpäin perusteellisen uskonpuhdistusliikkeen etunenässä.” Aika ja työ s. 11.
8. Seulominen Laodikean sanomalla ja suoran todistuksen julistaminen. ”Kysyin näkemäni seulomisen merkitystä ja minulle osoitettiin että sen aiheuttaa se suora todistus, jonka aikaan saa uskollisen todistajan neuvo Laodikean seurakunnalle. Se vaikuttaa vastaanottajan sydämessä ja saattaa hänet kohottamaan vanhurskauden lippua ja julistamaan suoraa totuutta. Muutamat eivät siedä tätä suoraa todistusta. He ryhtyvät sitä vastustamaan ja seurauksena on seulominen Jumalan kansan keskuudessa.. Vakavaa todistusta josta seurakunnan kohtalo riippuu, on pidetty mitättömän arvoisena, jollei kokonaan hylätty. Tämän todistuksen täytyy aikaan saada todellisen parannuksen teon. Kaikki jotka sen vilpittömästi vastaanottavat, seuraavat sitä myöskin ja puhdistuvat sen kautta.” Heng. kokem. s. 300.
9. Jumalan lasten ulos kutsuminen. ”Minä näin, että Jumalalla on vilpittömiä lapsia nimiadventistien ja langenneiden seurakuntien joukossa. Ja ennen kuin vitsaukset vuodatetaan, kutsutaan saarnaajia ja kansaa ulos näistä seurakunnista. Ja he ottavat iloiten totuuden vastaan.” Heng. kokem. s. 290.

Sinikka Marttisen antamasta kirjoituksista

Taistelija ristin nojalla

”Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille.” Ef. 6:10-15

Apostoli Paavalilla oli selkeä näkemys saatanan-pahan alkuunpanijan suurista hyökkäyksistä.

1. Meillä on voimakas vihollinen.

Jumala oli juuri luonut ihmisen ja laittanut hänet Eedenin puutarhaan, kun vihollinen ilmestyi näyttämölle. Hän ei voinut katsella, että ihmiset elävät sovussa ja rauhassa Jumalan kanssa. Siksi hän häiritsi tätä rauhaa. Ja hän onnistui hyvin!

a.) Saatana vei Aabrahamia, uskovien isää, niin pitkälle, että hän valehteli ja punaisena häpeää piti seisoa Egyptin kuninkaan edessä (1. Moos. 12:18-19).

b.) Vihollinen sai Iisakin puoleensa hyvään ruokaan mielistymisellä, niin että hän vastusti selkeästi Jumalan tahdon siunaamaan Eesaun, koska tämä valmisti niin maukasta metsänriistaa. (1. Moos. 25:28)

c.) Saatana houkutteli Jaakobin onnettomaan moni-avioon Raakelin ja Lean kansa, hänen huvittelumielensä kautta. (1. Moos. 29:30). Kaikkialla kohtaamme paholaisen jalanjälkiä. Kaikkialla näemme kuinka hän yrittää tehdä Jumalan suunnitelmat tyhjäksi ja miten aiheuttaa kristityille onnettomuutta.

d.) Pitkän vaikean ajan jälkeen Israel nautti kuningas Daavidin voimakkaasta vallasta. Jumalan mielen mukaisena miehenä hän istui valtaistuimella. Sitten tulee vihollinen, jolle hänen psalminsa kauan jo ovat olleet vastamielisiä ja Jumalan mielen mukaisesta miehestä tuli avionrikkoja ja murhaaja (2. Sam. 11:15, 27). Tämän teki vihollinen.

e.) Miten hyvä alku Salomolla oli. Hän teki suunnitelman ikuisen rauhan

Kuninkaan työstä Jumalan antamalla viisaudella. Sitten tuli vihollinen ja vieraiden naisten muodossa ja niin siunatusta kuninkaasta tuli epäjumalien palvoja (1. Kun. 11:3-4). Kuinka usein saatana ehti turmella Jumalan käsissä siunattuja työkaluja! Kun Jeesus tuli maailmaan, Jumalan Poika, Isästä ainutsyntyinen, silloin paholainen tehosti ponnistelunsa äärimmilleen, saadakseen hänet lankeamaan kiusaukseen. Mutta kun hän ei onnistunut ja Jeesus hylkäsi kiusaajan, hän kosti hänelle, laittaen hänet ristille. Kristittyjen vainot Rooman keisarien johdolla eivät ole muuta, kuin paholaisen väkivaltainen yritys tuhota Jeesuksen opetuslapset! Vihollinen oli takana ja raa'asti yllytti hallitsijoita. Keille Valdolaiset, Hugenotit, Salzburgilaiset aiheuttivat jotain kärsimystä? He lukivat Raamattua, he elivät uskonsa mukaisesti. Ja silti tuli kauhea Pärttylin yö ja paahtavat roviot, ja vielä Salzburgilaisten talvella piti jättää talot ja hovit. Tämän teki vihollinen.

2. Meillä on mahtava Ystävä.

Luojan kiitos, meillä ei ole ainoastaan voimakas vihollinen, meillä on myös mahtava Ystävä: Meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus! Hän otti vallan pois viholliselta. Hän sai voiton vihollisesta. Tämä voitto on myös meidän voittomme.

Vihollinen oli piiloutunut opetuslapsien taakse. Kun Mestari kärsimystensä ilmoituksen jälkeen Pietari sanoi: "Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko." Matt. 16:22, silloin Jeesus havaitsi vihollisen petoksen. "Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten." Matt. 16:23. "Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa." Ef. 6:10. Paavali mainitsee täällä kaksi asiaa: Olla vahvana Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. "Ainoastaan Herrassa - niin pitää minusta sanottaman - on vanhurskaus ja voima." Jes. 45:24. Kenessä? Herrassa! Miten voimme muuttaa tämän? Siitä Vapahtajamme on paras esimerkki. Hän piti aina yhteyttä Isänsä kanssa. Miten meidän kohdallamme on? "Meidän apumme on Herran nimi, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan." Ps. 124:8. On yhteys Jumalaan ja apua Hänen nimessä. Ellen White kirjoittaa: "Ota aikaa kommunikoida Jumalan kanssa." Ajatus on olla vahvana Herrassa. "Minulle on annettu tehtävä sanoa työtoverilleni: Jos haluatte nauttia taivaan rikkaista aarteista, teidän pitää hoitaa henkilökohtainen yhteytenne

Jumalan kanssa ... Miten voitte odottaa menestystä työssänne, kun teillä on niin paljon tekemistä, ettette voi ottaa aikaa puhua Jumalan kanssa? Puhukaa sydämeenne ja sitten pitäkää yllä yhteyttä Jumalan kanssa, muuten ponnistelunne ovat tuloksettomia.” (Diener des Evangeliums S. 242)

Totuuden vyö

”Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska.” Ef. 6:14 Ennen kuin voimme ylipäättään aloittaa taistelua vihollisen kanssa, ennen kuin yleensä on mahdollisuus saavuttaa voittoa, meidän pitää tunnustaa todellinen tilamme Jumalan ja ihmisten edessä.

”Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?” Room. 7:24 Kun Jumalan valo puuttuu elämästämme, niin näemme, miten avoin tunnustus ja rehellinen katumus saa asiat järjestykseen. Se, joka kulkee tällaista nöyrää tietä kokee, että Herra vastaa siihen rauhan virralla.

Sen vuoksi laittakaa totuuden vyö. Raamattu sanoo: "Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ...taipuisa..." Jaak. 3:17. Kuinka monet eivät pääse rajoituksistaan juuri tästä syystä, koska he eivät koskaan ole tunnustaneet kurjuuttansa.

Vanhurskauden haarniska

”...ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska.” Ef. 6:14 Niin kauan kuin ajattelemme, että pärjäämme omalla vanhurskaudella, me emme pyri saamaan Kristuksen vanhurskautta. Jos luotamme omaan vanhurskauteemme, mitä olemme ja mitä teemme, niin me rakennamme hiekalle. Kaikki ponnistelumme, kaikki hurskaat harjoituksemme ja pyrkimyksemme eivät voi tehdä meitä vanhurskaiksi Jumalan edessä. Jos tämä olisi mahdollista, niin fariseukset omalla vanhurskaudella olisivat saavuttaneet päämäärän. Kuinka he vaivautuivat noudattamaan lakia! He paastosivat kahdesti viikossa. He antoivat kymmenykset kaikesta, mitä heillä oli. He pitivät käskyt tarkalleen kirjan mukaan. Ja kuitenkin Herra Jeesus sanoo: "... ellei teidän vanhurskautenne ole paljoo suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan.” Matt. 5:20.

Meidän vanhurskautemme täytyy olla parempi, se pitää olla aivan erilainen. Sitä ei saa perustaa omiin saavutuksiin. Sen voi perustaa

ainoastaan siihen, mitä Kristus teki puolestamme. ”... Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille ... vanhurskaudeksi...” Apostoli Paavali kirjoittaa 1. Kor. 1:30. Omalla vanhurskaudella emme kestä Jumalan edessä. Sinulla täytyy olla erilainen vanhurskaus, kuin itse tekemä vanhurskaus, jos haluat kestää Jumalan edessä ja kokea menestystä taistelussa paholaista vastaan. Tässä on esimerkki: Kun oli ensimmäinen maailmansota monia sotilaita kutsuttiin ja nuori mies sai erittäin kuluneen sotilaspuvun. Oli vaikea tunnistaa että asetakki aiemmin oli sininen. Jonkin ajan kuluttua hän tulee puettuna kauniiseen siniseen asetakkiin ja sanoi: "Tämä takki on peräisin kaatuneelta sotilalta, sain sen lahjaksi. Se sopii minulle erinomaisesti." Eikö tämä kuva sovi hyvin aiheeseemme?

Ensimmäinen sotilaspuku, revitty ja kulunut, on kuva omasta vanhurskaudesta. Näinkö ilmestymme Jumalan eteen: Sääliittävä ja surkeaa. Meidän on saatava kaatuneen sotilaan puku. Kaatunut upseeri on Jeesus. Golgatan taistelussa Hän on kaatunut. Meidän pitää kantaa Hänen pukuansa.

"Kristuksen veri ja vanhurskaus, nämä ovat korujani ja kunnian viittana.

Niin minä seison Jumalan edessä, kun pääsen taivaaseen."
(Zinzendorf)

Eikä vain sitä, vaan sen mukaan me kestämmme, niin kauan kuin elämme maan päällä ja meidän pitää kestää taistelussa paholaista vastaan. Meillä pitää olla kaatuneen sotilaan puku. Onko sinulla se? Saat sen lahjaksi, kun rukouksessa menet Golgatalle ja uskoen saat sen omaksi: Jeesus kuoli minun puolestani! Mitä se maksoi Jeesukselle hankkiakseen meille vanhurskautensa? Hänen verensä ja elämänsä, kun hän antaen henkensä kallisti päänsä: "Se on täytetty" Joh. 19:30. Se oli hankittu täällä, vanhurskaus, jonka Jumala hyväksyy.

Nyt voit tarttua siihen ja uskoa: "Se virtailee minulle, tämä kallisarvoinen veri, siihen minä uskon ja tartun. Se korjaa myös vahinkojani: Sillä Kristus kuoli puolestani. " (Int. Gesangbuch, Nr. 667)

Vanha mies kertoi kuinka 10 vuoden vankeuden jälkeen hänet armahdettiin. Eräänä päivänä valvoja kutsui hänet johtajan luokse. Hän ajatteli: "Mitä asiaa hänellä voisi olla minulle?" Johtajan huoneessa hän tapasi myös saarnaajan, jonka välityksellä hän oli tullut uskoon. Molemmat miehet näyttivät niin oudosti juhlallisilta, että hän ei voinut selittää, mitä tämä tarkoittaisi. Sitten johtaja sanoi: "August Michel,

kuninkaan nimessä olet vapaa!" Mikä sanoma! Tämä on sanoma Golgatan ristiltä. Tämä on julistettu ristillä: Olemme vapaita! Meidän ei tarvitse jäädä synnin vankilaan, me saamme olla vapaita. Olemme pelastuneet! Pelastus on ilmestynyt kaikille! Kenenkään ei tarvitse palvella pahaa. Ketään ei ole suljettu pois! Kunnia Herralle! Olkoon ikuinen ylistys ja kiitos Jumalalle täydellisestä, ilmaisesta ja ikuisesta pelastuksesta, jonka Kristus on tuonut meille! Olemme pelastuneet!

Kristuksessa meillä ei ole ainoastaan pelastuksemme, Hänessä meillä on myös suojelusta. Uhkaava ja pimeä on tämän maan tulevaisuus meidän edessämme. Maailmanlaajuisesti olosuhteet ovat ikäviä, sekavia ja tuskallisia. Antikristillisuus kasvaa yhä, vihamielisyys Jumalaan ja Kristukseen lisääntyy. Lankeemus Jumalasta valtaa ihmismassat. Jonkun aika vielä ja antikristus astuu näyttämölle sunnuntainlain muodossa. (Ilm. 13,16-17).

Sitten tulevat suuret ahdistuksen ajat. Tämä on saatanan suurin voiman näyttö, joka koskaan on ollut maailmassa. Mutta me saamme olla rohkealla mielellä, koska ei vain saatana tule käyttämään valtaansa. Jeesus paljastaa myös voimansa! Hän pelastaa valittunsa. Hän pelastaa heidät tulevasta kiusauksen hetkestä. Kiitos Jumalalle! Meidän ei tarvitse myöskään pelätä tulevaisuutta, koska Jeesus pitää lupauksensa: "...minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti." (Matt. 28:10).

Viimeinen sana ei ole antikristuksella eikä saatanalla

Viimeinen sana on Jeesuksella, kun hän tekee kaikki hänen vihollisensa Hänen jalkojensa astinlaudaksi. Niin Paavali rohkaistuneena sai katsoa tulevaisuutta: "Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." (Room. 8:38-39).

Onko hän ollut väärässä? Voi ei. Jumala suojeli häntä ja kantoi loppuun asti. Hän kuoli voittajana ja kerran ikuisuudessa tulee ylistämään ja kiittämään Herraa kaikesta armosta maailmassa. Meillä on valtava ystävä, joka kantaa meitä ja joka pitää sanansa: "...he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni." Joh. 10:28 Ei kukaan! Ei kukaan! Ei edes saatana! Olkaamme siis turvallisella mielellä.

Pitäkäämme vihollista silmällä ja sanokaamme: "Suuri voima ja petos

on hänen julma haarniska" (Luther) - ja sitten poistamme katseemme vihollisesta ja katsomme Jeesukseen, uskomme Alkajaan ja Täyttäjään. Hän on pelastanut meidät. Hän suojelee meitä myös. Hän aloitti hyvän työn meissä ja Hän täyttää sen Hänen päivään saakka.

Alttius rauhan evankeljumille- kengät Ef. 6:15

Voimme kuvitella, kuinka tärkeät saappaat on sotilaille. Mitä hyötyä hänen koulutuksestaan on, jos hänellä ei ole hyviä saappaita? Silloin hänen jalkansa kipeytyvät, hän ontuu ja jää jälkeen. Hyvät saappaat ovat välttämättömiä taistelussa. Niin myös Jeesuksen Kristuksen soturi tarvitsee hyvät saappaat, mennäkseen ilman pelkoa kaikkien elämäntilanteiden läpi. Ja koska ne puuttuvat monelta! He menevät taisteluun paljain jaloin! Paljain jaloin ehkä voit leikkiä nurmikolla tai kävellä rannalla, mutta taistelussa ei voi olla paljain jaloin. Se, joka menee paljain jaloin, loukkaantuu helposti. Hän loukkaa itsensä ja haavoittuu siinä. Ja sitten hän ontuu. Eikö ole monia kristittyjä, jotka ovat niin helposti loukkaantuvia? Riittää vain pikkuseikka. He törmäävät tämän veljen tai tuon sisaren kanssa. Tällaiset loukkaukset viittaavat puutteellisuuteen uskonelämässä. Jalkineet puuttuvat.

Huolehdi, että saat nämä jalkineet, ja näin vältyt loukkaantumisilta. On olemassa toisia, jotka ylpeänä sanovat: "Voi ei, en ole paljain jaloin. Minulla on kengät." Mutta kun katsotte tarkasti, silloin näette lasten kenkiä. Kuinka monta uskovaa kävelee lapsenkengissä ympärilläsi. Se oli jo niin apostolien päivinä. Paavali kirjoittaa korinttolaisille: "Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?" 1. Kor. 3:1-3

"Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa. Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi;" Hebr. 5:12, 13

"Maitoa minä juotin teille" Apostoli Paavali sanoo. Pieniä lapsia pitää syöttää maidolla. He eivät siedä kiinteää ruokaa. He tulevat hyvin

kärsimättömiksi kun eivät saa ajoissa maitoansa. Eikö ole myös monia kristittyjä, jotka aina kaipaavat maitopulloa? Alussa on hyvä ja oikein. Mutta lopulta kerran pitää jättää maitopullo. He menevät kokouksiin saadakseen sitä. He haluavat saada mielenlennystä, he haluavat saada jännitystä, he haluavat, että heillä on edistymistä. He tahtovat, että heillä on aina! Haluammeko jäädä lastentarhan kristityiksi? Paavali kirjoittaa tessalonikalaisille: "...palvelemaan elävää ja totista Jumalaa." 1. Tess. 1:9. Me emme ole kääntyneet, ollaksemme vain kuluttajina käydäksemme hyvissä kokouksissa ja juhlia hurskailla tunteilla. Mutta me olemme kääntyneet, olemaan siellä Jumalan tähden, palvellaksemme Häntä. Käsitkö jo tämän? Monet eivät ole vielä kukaan ymmärtäneet sitä! Jos kaikki Jumalan lapset olisivat ymmärtäneet tämän tai ymmärtäisi, niin silloin voisimme pian mennä eteenpäin Jumalan valtakuntaan. Tämä on varmaa. On korkea aika riisua lasten kengät pois! On aika laittaa kengät jalkaan, joka kuuluu sota-asuun. Pois mukavuuden ja laiskuuden tossujen kanssa! Pois pelko muiden ihmisten edessä.

Kuinka monien kohdalla on pelko ihmisiin! Halutaan mielenlennystä hyvissä kokouksissa, mutta ei haluta mennä ulos kutsumaan muita kokoukseen.

Saattaisi olla kiihottava loukkaus! Saattaa tulla pilkkaamista! Se ei vaikuta mitään. Silti pysytään mukavilla koti tossuilla. Riisukaamme kotitossut! Tarpeeksi kauan olemme olleet "maan hiljaisia". On aika jo, että korotamme äänemme ja jotakin kuuluisi meistä, joten voittaisiin ihmisiä pelastukseen. Kengät meillä on oltava, oikeat, asianmukaiset kengät, joilla voimme tehdä vankat ja turvalliset askeleet, julistaaksemme evankeliumia sopivalla ja sopimattomalla ajalla.

Mutta - se pitää olla rauhan evankeliumia, niin kuin Paavali sanoo. Meidän on osoitettava, että olemme rauhan lapsia. Meidän on osoitettava elämässämme, että meillä on rauha, joka on korkeampi kuin kaikki perustukset. Tämä rauha pitää heijastua silmistämme, niin että ihmiset sanovat: "Oi, jos se on niin ihanaa, tulen kristityksi jo tänään!"

Kyllä, jos sinä koet hänen evankeliuminsa ihmeellisen rauhan vaikutuksen, silloin älä peitä sitä, siis älä pidä sitä itselläsi. Voit antaa sitä eteenpäin, jotta toiset tulisi onnellisiksi ja pelastuisi ikuisuuteen rauhan evankeliumin kautta.

Jos kaikilla Jumalan lapsilla olisi kengät! Jos he kaikki olisivat valmiit ilolla astumaan rauhan evankeliumin puolelle - miten Jeesuksen työ

maailmassa olisi edistynyt! Miten voittaisin ihmisiä pelastuksen tielle! Jos sinulta puuttuu alttius, kengät astuaksesi evankeliumin puolelle, niin sinulta puuttuu sota-asun tärkein osa. Ja jos se puuttuu, silloin et voi taistella ja voittaa. Sen vuoksi älä unohda näitä Jumalan sota-asun tärkeitä osia: totuuden vyö, vanhurskauden haarniska ja alttius kenkiä. Aamen.

Kurt Barath

”Älkäämme hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa...”

Taivaallinen Opettaja sanoi: ”Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä häneen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut.” Joh. 6:27

Mistä syystä Jeesus sanoi nämä sanat? Siitä, kun lihallinen ihminen tavoittelee useimmiten sitä mikä on maallista, hyvyttä, nautintoja ja menestystä jokapäiväisessä elämässä, mutta kaikki tämä on katoavaa.

Ruoan himo aiheuttaa kuoleman

Heti Raamatun ensimmäiset sivut ilmoittavat meille, että ihminen lankesi syntiin, koska halusi syödä kielletystä puusta. Siitä lähtien syntisen ihmisen ihanne on syödä ja juoda ja harrastaa monia nautintoja, jotka vahingoittavat terveyttä ja aiheuttavat ennen aikaisen kuoleman.

“Mutta katso: on ilo ja riemu, raavaitten tappaminen ja lammasten teurastus, lihan syönti ja viinin juonti! "Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme." Jes. 22:13.

Erämaassa, kun Israelin kansa himoitsi Egyptin lihapatoja, eivätkä olleet tyytyväisiä mannaan - enkelien leipään, Jumala teki mahdolliseksi saada lihaa ja täytti heidän toivomuksensa, mutta suuri joukko kuoli siitä.

Monilla ihmisillä ei ole korkeampaa päämäärää elämässään kuin syödä ja juoda! He eivät ajattele mitään muuta kuin ainoastaan ajallista elämää. Sen vuoksi Jeesus varoittaa seuraajiansa: “Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta.” Luuk. 21:34.

Ottakaamme huomioon Jeesuksen antama varoitus ja Hän auttakoon meitä, että valvoisimme ja olisimme valmiit kun Hän tulee noutamaan omiansa.

Mitä ruokaa haluamme hankkia?

Koko elämänsä aika ihmisen pitää tehdä työtä ja hankkia elatuksensa ja ruokansa. On tärkeää, että syömme säännöllisesti terveellistä ruokaa ja pidämme hyvän huolen kehostamme, että pysyisimme terveisinä, mutta emme saa unohtaa sitä hengellistä ruokaa, joka on katoamatonta ja josta riippuu ikuinen elämämme. “Sentähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?” Matt. 6:25, 26.

Taivaallinen Isä huolehtii jokapäiväisestä elämästämme, mutta Hän toivoo meille myös ikuista elämää ja sen vuoksi tarjoaa ohjeita, mitä meidän tulisi tehdä, että saisimme sen. Jeesus sanoi: ”... etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa...” Matt. 6:33

Ruoka, joka ei katoa on hengellinen ruoka, se tulee Jumalalta. Se on täydellinen ja antaa meille hengellistä terveyttä, kasvua ja voimaa, että jaksaisimme vaeltaa kaidalla tiellä, joka johtaa taivaaseen.

Mutta meidän pitää ottaa huomioon, että vihollisellakin on omaa hengellistä ruokaa. Hän sekoittaa totuuden valheen kanssa, siis laittaa “omat mausteet” että lihanmieliset ihmiset mielellään ottaisivat sen käyttöönsä.

“Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.” 2. Tim. 4:3, 4.

Haluammeko syödä taivaasta lähetettyä hengellistä mannaa, tai haluammeko mieluummin jotakin uutta, mikä on peräisin vihollisesta? Herra meitä varjelkoon, ettemme valitse myrkytettyä ruokaa, joka aiheuttaisi hengellisen kuoleman.

Kuvainnollisesti me elämme tämän maailman erämaassa ja meidän tulee suurella kiitollisuudella syödä sitä hengellistä mannaa, jonka taivas lähettää meille! Ainoastaan silloin vaelluksemme onnistuu ja pääsemme taivaan Kaanaaseen.

Jeesus on elämän leipä

“Jeesus sanoi heille: ”Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan iso, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.” Joh. 6:35.

Miksi Vapahtajamme vertaa itseään leipään? Koska Hän on hengellinen ruokamme. Syödä Jeesuksen ruumista ja juoda Hänen verensä tarkoittaa omaksua Hänet henkilökohtaiseksi Vapahtajaksi ja uskoa Hänen sanaansa. Sen vuoksi yksi Hänen nimistään on “Jumalan Sana.” Kun päivittäin syömmme Herran sanaa ja sulatamme sen, me elämme Hänessä ja Hän meissä. Silloin me muutamme Hänen kuvansa kaltaiseksi.

“Niin Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. Sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen juoma. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy minussa, ja minä hänessä.” Joh. 6:53-56

“Kristuksen lihan syöminen ja veren juominen tarkoittaa Hänen vastaanottamistaan henkilökohtaisena Vapahtajana, uskoen, että Hän antaa syntimme anteeksi ja että me olemme täydellisiä Hänessä. Katselemalla Hänen rakkauttaan, puhumalla siitä, juomalla sitä me tulemme Hänen luonnostaan osallisiksi. Mitä ravinto on ruumiille, sitä Kristuksen tulee olla sielulle. Ruoka ei hyödytä meitä, ellemmme syö sitä, ellei se tule osaksi olemuksestamme. Samoin ei Kristuskaan merkitse meille mitään, ellemmme tunne Häntä henkilökohtaisena Vapahtajana. Teoreettinen tieto ei hyödytä mitään. Meidän tulee syödä Häntä, ottaa Hänet sydämeemme, niin että Hänen elämänsä tulee meidän elämäksemme. Hänen rakkautensa ja armonsa tulee päästä sulautumaan meihin.” A.T. 367.

Tästä todistuksesta tulee selväksi se, että suhteemme Jeesukseen pitää olla kaikkein läheisin, elää Hänessä ja Hän meissä, Henkensä kautta. Vapahtajamme sanoi: “Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa.” Joh. 4:34. Sen vuoksi Taivaallinen Isä on painanut sinettiinsä Häneen (Joh. 6:27). Näin tulee olemaan myös meidän kansamme, jos elämme Jumalan tahdon mukaan, me saamme Hänen sinettiinsä. Se tarkoittaa, että kuulumme Hänelle ja elämämme on kätkeytyneenä Hänessä, yhdessä Jeesuksen kanssa. Kun Herra Jeesus on hengellinen leipämme ja juomamme, silloin meillä on iankaikkinen elämä.

Kaikki, jotka tulivat Jeesukseen luokse isoten ja janoten saada Hänen

tarjoamaa ruokaa, tulivat ravituksi. Silloin, kun Vapahtajamme teki suuren ihmeen ja ravitsi 5 000 miestä ja lisäksi naisia ja lapsia, Hän antoi Hänen siunaaman ruuan opetuslapsilleen ja he veivät sen eteenpäin kansalle. Näin meidänkin tulee jakaa muille ihmisille se Jumalan siunaama hengellinen ruoka, jonka olemme saaneet Häneltä.

Ruoka, jonka tulemme syömään taivaan kodissa

“Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.” Ilm. 22:2.

Johannes näki mahtava elämän puu taivaan maassa. Se oli elämän virran molemmilla puolilla. Miksi sitten ei puhuta elämän puusta, vaan elämä puusta, siis yksikössä? Sisar Whitille näytettiin näyssä sama puun ja aluksi hän luuli, että siinä on kaksi puuta, mutta sitten huomasi, että ylhäällä latvassa ne yhdistyy, sen vuoksi puhutaan yhdestä elämän puusta. Se on niin suuri ja mahtava, että sen hedelmät riittää kaikille pelastuneille. Tämä puu on ihmeellinen! Sen hedelmät vaikuttaa pelastuneissa etteivät vanhenee, vaan pysyvät nuorennäköisenä. Sitä paitsi pelastetut saavat sellaisen voiman ja virkistystä, etteivät tarvitse enää nukkua.

Uria Smith selittää mitä tarkoittaa: “...ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.” Kun pelastetut syövät elämän puun lehtiä, niiden vaikutuksesta kaikki kasvavat Aadamin pituuteen, noin 4 metriin, siinä mielessä puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Syntiinlankeemuksen jälkeen Aadamia ja Eevaa oli kielletty syömästä tästä puusta, nyt heillä on jälleen etuoikeus nauttia tämän ihmeellisen puun hedelmistä yhdessä kaikkien heidän jälkeläistensä kanssa, jotka hyväksyivät Jeesuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajaksi ja palvelivat Häntä uskollisesti loppuun asti.

Siellä järjestään juhla-ateria pelastuneille ja itse heidän Vapahtajansa tarjoaa heille taivaanmaan hedelmiä. Hänen ja Hänen lastensa ilo, joiden puolesta Hän antoi elämänsä on sanomaton. Nyt taivaan ja maan perhe on yhdistetty ikuisiksi ajoiksi!

“Näin siellä pöydän puhtaasta hopeasta. Vaikka se oli monen penikulman pituinen, saatoimme kuitenkin nähdä sen päästä päähän. Minä näin elämänpuun hedelmiä, mannaa, manteleita, viikunoita, granaattiomenia, viinirypäleitä ja useita muita hedelmälajeja. Pyysin Jeesukselta saada maistaa noita hedelmiä. Hän sanoi: »Ei nyt. Ne, jotka syövät tämän

maan hedelmiä, eivät enää palaja maan päälle. Mutta pienen ajan kuluttua, jos pysyt uskollisena, saat syödä elämänpuun hedelmiä ja juoda elämänlähteen vettä.» Ja vielä hän sanoi: »Sinun täytyy mennä takaisin maan päälle ja kertoa toisille, mitä minä olen sinulle ilmoittanut.» Eräs enkeli kantoi minut sitten hellävaroen tänne pimeään maailmaan. Toisinaan minusta tuntuu, etten voi viipyä täällä enää kauemmin, sillä kaikki maan päällä näyttää niin synkältä. Tunnen itseni hyvin yksinäiseksi täällä, sillä olen saanut nähdä paremman maan. Oi, jospa minulla olisi kyyhkyn siivet, niin lentäisin pois ja olisin levossa!» H. k. s. 23.

Kaiken tämän taivaallinen Isä on valmistanut kaikille, jotka Häntä rakastavat. Saadaksemme kerran syödä kaikista näistä hedelmäpuista ehtona on uskollisuus. Tänä päivänä Jeesus sanoo minulle ja sinullekin rakas lukija: "...jos pysyt uskollisena, saat syödä elämänpuun hedelmiä ja juoda elämänlähteen vettä.”

On suuri etuoikeus ja sanomaton ilo olla juhla-ateriaalla taivaan kodissa! Siellä ei tarvitse enää kärsiä nälkää ja janoa, kaikki entinen on ohi. Siellä saamme levätä pitkästä taistelusta ja suurella ilolla ja kiitollisuudella palvella Jumalaa ja Jeesusta Kristusta, meidän Vapahtajamme.

Uusi Jerusalemi, jonka itse Jumala rakensi kullasta ja jalokivistä tulee olemaan meidän ikuinen kotikaupunkimme. Miten suuri kunnia! Siellä saamme asua yhdessä Jumalan ja Jeesuksen kanssa. Itse Vapahtaja lahjottaa meille harppuja ja kultaisia kruunuja, ja kykyjä soittaa ja laulaa Jumalan kunniaksi. Erikoinen joukko 144 000 saa olla aina Jeesuksen kanssa, mihin ikinä Hän meneekin, he ovat aina mukana. Saamme käydä muilla planeetoilla ja ihaila Jumalan suurista teoista. Tahtoisin sanoa sisar Whiten tavoin: "Oi, jospa saattaisin puhua Kaanaan kieltä, niin silloin voisoin kertoa teille vähäsen paremman maailman suloudesta!" H. k. s. 22.

Rakas lukija ole rohkealla mielellä Herramme saapuu pian ja sitten pääsemme kotiin! Hän auttakoon meitä, että olisimme valmiit! Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

- Ilmoitus -

Syysrukouspäivät 5-7.12.2014.

Tervetuloa!

